

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra O.L. Bang · 25. sept. 1850 · til SK

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra O.L. Bang · 25. sept. 1850 · til SK", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b43-txt-shoot-n68.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra O.L. Bang · 25. sept. 1850 · til SK

Magister Søren Kierkegaard!
Kiøbenhavn d: 25 Sept. 1850
En Bog til mig! fra hvem? – i Hast
For mine rappe Fingre Seglet brast,
Fra Anticlimacus? hvad eller fra
Udgiveren, den vidtberømte Søren!
Jeg havde neppe læst det, førend
Jeg følte, at jeg maatte Pennen ta'e
For paa Papiret at udgyde
Den Tak, som fra mit Hierte steeg,
Selv spurgte jeg, snart rød, snart bleg,
Hvad mon vel dette kan betyde?
Mig, Lægen, den, der ei var fri
For lidt uskyldigt Roderie
med alskens Slags Philosophie,
Mig sende slig en Bog, hvori
Det kan ei være muligt andet
End at, – saa christeligt et Navn
Den har indprentet paa sin Stavn –
Den ofte i det Rige landed,
Hvor kun den »dybe Tanke« naaer,
Og min, den altfor lette, stille staar
Ved Grændsen, seer derpaa med Længsel,
Men tør ei dreie Døren paa dens Hængsel;
Og nu – jeg seer en Mand ved den
Som synes mig imødekomme
Og sige smilende: »Min Ven!
»Der var jo flere Tanketomme,
»Som Kysterne besteeg og hvem
»Dog dette Rige blev tilsidst et Hiem
»Hvormed de siden Intet vilde bytte;
»Der er det jo, at Tanker, skiulte før
»I Hiernens Millioner Rør,
»Opfostres til – at gjøre et Slags Nytte;
»Thi kom kun ind! Du dem tillukte troer,
»Vist ikke! stol kun paa mit Ord!
»Ventilerne – hos Dig vist ikke rustne –
»Skal aabnes snart og ere først
»Dæmningerne for Alvor brustne
»Du selv ei stille kan Din Tørst
»Du vil, som jeg, ei kunde hindre Strømmen
»Fra, mod Din Villie, at styrte ud«. –

Paa denne Tale uden Hovedbrud
Og uden lang Betænkning, uden Rømmen
Jeg svarer kun: »Maaskee og maaskee ei!
»Jeg vil bemærke, hvad Du vel kan vide,
»At ham, Du talte til, at netop Jeg,
»Som Pegasus tidt prøvede at ride,
»Skiøndt Skolen selv jeg aldrig giennemgik,
»At jeg, der saa ringe Plads ei fik
»Blandt Præsterne i Fru Hygæas Tempel,
»At jeg, som bær Minervas Stempel
»Paa Fingerringen og foran mit Navn,
»Mod Philosopherriget styrede min Stavn
»Og seiled rundt om de skyehøie Strande,
»Ja! vovede vel ogsaa paa at lande,
»Naar Provisionen, som nødvendig var
»For dette nys omtalte Par,
»Udfordred, at jeg skulde den formere,
»Men dybere i Landet ei,
»Til Hovedstaden mindst, indslog min Vei,

»End mindre turde jeg saa dristig være
»Ind i det Allerhelligste at gaae,
»Og derfor standsed jeg mit Skridt itide;
»Jeg er saa gammel og er dog saa ung
»Naar hiint jeg eene bliver, jeg vel vil viide,
»At gribe i Philosophiens Pung« -
»Men«! raaber Du, »hvortil vel al den Snak?
»Læs i den Bog, hvorfor Du siger Tak!
»Paa Titlen Philosophens Navn at finde
»Er ikke nok til Troen, at derinde
»Det sværtforstaaelige skal ha'e Plads,
»Min Bog er kun et Pas
»Til hvad der eene her i Verden baader,
»Og, som kan aabne, dog kun ærligt brugt,
»De mange Laase og de stærke Skaader,
»Ved hvilke Herren har sin Himmel lukket
»For hver, som stolt af Christen Navnet,
»Med Læbens Tro til Skalkeskiul,
»Ei paa sin Livsvogn standser Syndens Hiul,
»Men aldrig har den Christus favnet
»Som ved sin Daad, ved sit Exempel
»Har paa sin Lære sat et varigt Stempel« -
Hvis det er saa! - nu vel! da kan Du tro,
At, naar mig Choleraen under Roe,
Jeg skal den sorte Guldsnits Bog
Fremtage og da snarlig finde
De Diamanter, som Du fæstede derinde,
Og andetsteds mig ofte til sig drog;
Endskiøndt - selv iblandt Sandheds Venner
Den første, Du ei bliver vred, ifald
Jeg følger her mit indre Sandheds Kald -
Endskiønt jeg i Indfatningen gienkiender
Philosophens ultrakunstneriske Haand,
Som til at fattes, fordrer tidt en Aand
I Mængdens Hierner vanskelig at finde

Min Tak imidlertid - modtag igien!
Din Skat jeg stiller ikke hen
Imellem de profane Bøger,
Som i en Doctor-Hylde staae;
En bedre Plads for den jeg søger,
Hvor ind og ud den tidt vil gaae,
I Fruens Bogskab; der den finde vil
Ei mindre Frøknen, som alt længe til
De »Kiærlighedens Giærninger« har lyttet,
Som af Din rige Tanke var Udbyttet.
En mundtlig Hilsen har jeg stundom bragt
Til Dig fra Julie, fra den Cousine
Som efter Dine og vel ogsaa efter mine
Anskuelse - dog mellem os kun sagt -
Blandt Qvinderne i hele Slægten
Har faaet meest af Aande Vægten.
Jeg hende nylig, sidst i Ugen saae,
Og da mit Øie just faldt paa
En Bog af Dig, som der opslaaet laae,
Hun sagde: »jeg vil ei undlade
»At vise Dem et Par af disse Blade!«
Taarnhøie, skummende og uden Dæmning
Der Din[e] Tankers Bølger gik,
Paa deres Grændser jeg ei Øie fik,
De satte mig omtrent i samme Stemning
Som, naar - det selv Du giette maa.
Thi nu - nu gaar min Pen istaa.
Hvis den formeget skrev, for hurtigt løb,
Da er ei Skylden min, - nei, i mit Svøb

Og derfra i mig selv indsmuttet,
Maaskee kun af en Dæmon puttet
Et Vist, jeg veed ei hvad, Qvæksølv maaskee
Som er at høre, er at see
I alt, hvad jeg mig foretager,
Og hvoraf Nytte mindst jeg drager.

Og nu et Raad, saa ærligt meent
Som det vist neppe komme kan forseent,
Skiøndt Vanen har Dig lagt i Lænker,
Du, som dem smeddet selv, forstaaer
Vel og, hvordan Du løst dem faaer,
Du giætter vel, hvad jeg med dette tænker!
Lad Lykketræffet ikke blot
Ved Gade-møder Dig det Selskab bringe,
Som Du anseer for klogt og godt,
Stræb kiæk Din Vane at betvinge
Og - Dit Princip! søg, hvad Du nu kun slumper til!
Besøg de Mange, som saa høit Dig skatte!
Og troe mig overalt man vil
Nærværelsen af Dig indfatte
I Mindets Ramme, bag ved Glædens Glas;
Men finder Du mit Raad tilpas,
Og vil forsøge det at følge,
Saa lad ei blot Din Tankes Bølge
Men ogsaa Dig skinbarlig selv engang
Henlægge Veien til Din   Oluf Bang

S. T.

Hr Magister Søren Kierkegaard

Rosenborggade 146. A.

betalt